

Mira Gombos

23 august la 17:13 · 🌐

În urmă cu aproape o lună am experimentat condiția de pacient la Urgență, la Spitalul Universitar din București. N-aveam cum să fac abstracție că sunt jurnalist, așa că tot ce am văzut și trăit a devenit textul de mai jos:

Sânul gol al femeii care tocmai a fost scoasă din operație atârnă, flasc, într-o parte, pe targa cu roți pe care este dusă de un brancardier. Nu este acoperită, de parcă trupul bătrân, căzut pradă durerii și bisturii, și-a pierdut dreptul la decență. Sunt pe un hol al Spitalului Universitar de Urgență din București, la ușa cabinetului de Radiologie. Urmează să fac o radiografie la mâna dreaptă, care mă doare și nu o pot mișca. Sunt lovită și la cap, tot în partea dreaptă. E în jur de 1.30 dimineața. Sunt obosită, îmi e somn și aștept cu încordare să aflu dacă am mâna ruptă. Sunt la Secția Urgențe Majore de pe la 23.30, unde m-a adus Ambulanța, după ce, în urmă cu aproape trei ore, trecusem printr-o căzătură zdravănă cu rolele. De atunci, sunt, parcă, într-o lume de corpuri, nu de oameni. Corpuri avariate, dezumanizate. Corpuri tremurând neputincioase sau asudând. Unele respirând cu greutate sub masca de oxigen, altele așteptând resemnate, de ore bune, într-un scaun cu roțile. Priviri crispate de durere sau împietrite în gol. Coccoțată pe targa mea cu roți, mă uit în jur și mă cuprinde rușinea. Mi se pare că ocup degeaba un loc acolo și că accidentul meu este un fleac, în comparație cu ce văd. Un bărbat tocmai a fost adus vomitând sânge. „Ce aveți?“, strigă una dintre doctorițe. „Ciroză!“, îi răspunde și arată cârpa plină de pete roșii pe care o ținea la gură. Lângă mine, în partea stângă, o femeie în vârstă respiră prin masca de oxigen. Are coapsele complet dezgolite, așa că oricine poate vedea că poartă scutec absorbant. În partea cealaltă, o altă femeie în vârstă, în cărucior, este certată de o tânără rezidentă: „Și ați venit la noi ca să faceți colonoscopie?“ Femeia răspunde fără vlață ceva, nu aud ce. Este

are nevoie urgentă de o colonoscopie. I se răspunde că Secția nu are un astfel de aparat. Nu mai pot urmări dialogul, pentru că un brancardier mă ia pentru alte investigații. Mă întrebă dacă mă așteaptă cineva afară. Îi spun că nu, că soțul a rămas acasă cu cele două fetițe. Apoi mă întrebă dacă mă poate ajuta cu ceva și mi se pare că tonul sugerează că „ajutorul” nu ar fi al bunului samaritean. Îi mulțumesc și îi răspund ferm că nu. Mă abandonează la ușa cabinetului CT, spunându-mi să aștept până când iese cineva să mă cheme.

les de la examenul CT. Pe hol se aud răcnete. O mamă nervoasă amenință că va da foc spitalului, dacă fiul ei nu va fi examinat de urgență. Spune că așteaptă acolo de șase ore. Un paznic încearcă să o ia de mână și să o ducă spre ieșire. Femeia devine agresivă și răcnește că nu vrea să fie atinsă. În timpul acesta, o altă femeie cu arsuri este adusă de Ambulanță. E sedată, iar sub folia care o acoperă, trupul i se mișcă în respirații chinuite. Una dintre doctorițe ridică folia de pe trupul rănit și îi strigă mamei nervoase: „Vino aici și uită-te, să vezi ce înseamnă un caz mai grav decât al fiului tău!” Se face liniște pentru un minut. Apoi un ambulanțier iese înjurând din camera de gardă: „Băga-mi-aș... Ce i-aș da un cap în gură!”, strigă el nervos. Un brancardier tânăr i se adresează cu „Verde Împărat” unei femei în vârstă îmbrăcate în verde pe care o duce în cărucior. Mai devreme, unei tinere române care căzuse cu bicicleta tot el i-a strigat: „Țiganco, cum îți zice pe tot numele?” Toată seara a făcut pe clovnul, luând peste picior mai ales pacientele în vârstă. Remarc, de altfel, că acestor paciente toată lumea li se adresează cu „Bunica”, rezidenți, asistente sau brancardieri. Într-un colț, pe un pat mobil de pe hol, o „bunică” așteaptă de vreo oră niște apă. Eram în apropiere când o ceruse, iar acum, când trec din nou pe lângă ea, aflu că nu îi adusesese nimeni. Cer un pahar de plastic de la recepție și îi torn din sticla mea. Îmi întinde cu repeziciune, parcă neînțelegându-mi gestul, o bancnotă de 100 de lei, pe care o ținea pregătită în pumn. O refuz bulversată.

Cu rezultatele de la CT și radiologie revin la Camera de Gardă, sperând

asistente se mișcă precum într-un turnicăr printre paturile mobile aliniate soldățește.. „Asistentă la camera de resuscitare!”, răsună o voce în sistemul audio de alertă al Secției. Mă gândesc că cineva se află într-o stare gravă și îmi imaginez, așa cum am văzut în multe filme, cum un medic apasă, disperat, pe inima respectivului pacient. Acolo, pe ecran, rudele care așteaptă, civilizat, pe hol, sunt ținute permanent la curent despre starea pacientului. Bolnavii nu sunt certați și nu sunt luați la per tu, femeile în vârstă nu devin nici „bunica”, nici „mamaie”, oamenii scoși din operație nu sunt duși despuiți în văzul tuturor, se comunică permanent cu bolnavul și cu familia lui. Brancardierii nu înjură și nu iau peste picior pacienții. Nimeni nu țipă, așa cum am auzit eu, în mai multe rânduri, în această noapte, de la recepționera care se certa cu o colegă, răcnindu-i că „Nu vreau să mai aud de mă-ta!” și până la medicul care s-a răstit la ambulanțierii ce reproșau că așteaptă prea mult să predea pacienții și nu pot pleca spre alte urgențe.

Nu le pot reproșa celor de la Secția de Urgență a Spitalului Universitar că nu și-au făcut meseria sau că nu mi s-au făcut investigațiile necesare. Pot înțelege și că am stat ore întregi acolo, până la urmă cazul meu nu era foarte grav. Am citit, de-a lungul timpului, despre problemele cu care se confruntă sistemul medical românesc, de la personal insuficient la lipsa de echipamente și medicamente. Pot doar să îmi imaginez și ce presiune uriașă este asupra personalului medical, mai ales într-o unitate de primiri urgențe, unde trebuie să ia constant decizii de care atârână viața unor oameni. Știu și că, uman, nu poți să empatizezi cu tot ceea ce vezi ca medic, să plângi pe umărul fiecărui pacient, pentru că riști să cedezi psihic și să nu îți mai poți face treaba, care este să salvezi vieți.

Ce nu pot înțelege este de ce, odată ce ai trecut pragul Camerei de Gardă, te simți ca și cum dreptul la demnitate ți-a fost suspendat. Că ești tratat ca o simplă bucată de carne, aproape un obiect care nu are sentimente, minte, deși acolo, afară, ești un om între oameni, exact cum sunt medicii, asistentele și infirmierele când ies de aici. De ce

temeii din dreapta sau degetele pline de bătăături îngălbenite de la picioare ale bărbatului din stânga? Cât de greu o fi să pui un cearșaf pe un pacient gol? Să te adresezi cu respect – pe care de altfel îl pretinzi – cuiva aflat în suferință și numai de condescendența ta nu mai are nevoie? O persoană care ți-ar putea fi soră, mamă, bunică? O persoană care, până la urmă ai putea fi tu?

E lumină când ies, în sfârșit, din spital. Mă uit la ceas. Este 5.30. Agitația dimineții de oraș mare începe să învâluie Bucureștiul și sunt bucuroasă ca fac parte, iarăși, din ea.

890

242 comentarii 338 distribuiri

Îmi place

Comentează

Distribuie

Vezi comentariile anterioare

Cele mai relevante

Otilia Motoi

Credeți că pe noi aia de jos, ne întreabă cei de sus cum vedem lucrurile? Se adaugă sarcini după sarcini, majoritatea birocratice și neadaptate situației din spitalele românești.. personalul medical e din ce in ce mai suprasolicitat. Un simptom al burn...

Vezi mai mult

Îmi place Răspunde 1z

6

Centrul De Studii Centrofis

Sanatate multa Mira! Sper ca totul e ok. Seamana izbitor cu tot ce se intampla in tara asta in toate spitalele la serviciile de urgente, faimoasele UPU. Am trait in repetate randuri acest cosmar cu mama mea si cu alte rude bolnave. Ore intregi de astept...

Vezi mai mult

Îmi place Răspunde 23h

Stănuța Sitaru

Din păcate ăsta e cruntul adevăr din spitale la ora actuală

Stănuța Sitaru

Sa ne rugăm să fim sănătoși, ca altfel nu știu ce va fi

Îmi place Răspunde 23h

Stănuța Sitaru

Acum 2-3 ani ne duceam la medic cu inima deschisa știind că ne facem bine

Îmi place Răspunde 23h

Rodica Popescu a răspuns · 3 răspunsuri 5h

Agapie Mia

Un text ce prezintă cu deosebit bun simț o realitate extrem de dureroasă. Și încă n ajuns în fundul gropii unde,spunea o vorbă înțeleaptă, este cel mai bun loc, de acolo poți începe să urci.Oare vom mai urca vreodată?

Îmi place Răspunde 23h

Cristian Modrescu

Te gandesti ce oameni au mai ramas sa lucreze prin tara in astfel de conditii si iti dai seama ca nu se va schimba nimic. Nu generalizez dar cei care respecta pacientul si isi fac treaba sunt ocupati peste masura si nu au timp sa se faca "auziti" pe ho... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 23h

Maria Florea

Lipsa de respect bun simț. Si de educație a tuturor cadrelor medicale .

Îmi place Răspunde 23h

2

Tudor Pop

E un soi de desensibilizare/relativizare forțată/asumată pe care o practică mulți medici/asistenți, etc, ca o formă de protecție personală împotriva traumelor la care sunt

Îmi place Răspunde 22h Editat

Mihaela Popârda

Empatia lipsește la foarte multe cadre medicale iar șefii acestora nu au scuze ca nu corectează acest fapt... Și pacienții au partea lor de vină, s-au obișnuit sa vină când vor și sa fie tratați imediat indiferent de gravitatea afecțiunii...

2

Îmi place Răspunde 22h

Elena Ciucălău

E de plâns, cu lacrimi multe și grele, dacă te afli printre pacienți 😭😭😭

Îmi place Răspunde 22h

Luminita Chirila

La ultima mea experienta de vizitator la spital am fost urat impresionata de purtarea liftierului. Care avea atata aroganta de ai fi zis ca era cel puțin seful spitalului. Desi aroganta nu e permisa niciunde

Îmi place Răspunde 22h Editat

Madalina Mihaela Argesanu

Tare trist... si parca fara speranta!

Îmi place Răspunde 21h

Adriana Muresan

Nu pot decat sa fiu furioasa, furioasa pe tot sistemul corupt

Îmi place Răspunde 21h

■ Lia Emilia a răspuns · 5 răspunsuri

Camia Boghiu

Murim cu zile..

Îmi place Răspunde 21h

Elena Sandu

În loc de Las fierbințiu care tinde să egaleze Tânăr și neliniștit în episoade, încremenit în formula miștocară practică de peste 80 la sută dintre comentarii de pe rețelele de socializare, ar fi mult mai impactant un serial Spitalul de Urgență - ... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 21h

Maria MN

Niciodată nu mi-a părut rău că am ales să lucrez în afara țării ! Din păcate România a uitat să facă training regulat staffului, să le amintească să fie empatici și să iubească pacienții, să le acorde respect și să i trateze egal ..atitudinea lăsa de dor... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 21h

Mihaela Irina Mataranga a răspuns · 9 răspunsuri

Olimpia Catana

Dureros dar ADEVARAT 😞😞😞

Îmi place Răspunde 20h

Cornel Ionescu

Sunt mult mai multe detalii privind acest mesaj, să nu ajungeti la camera de gardă a oricărui spital de stat, muriți cu zile date de la Dumnezeu. Mulțumesc celui care a avut curajul de a scrie acest adevăr dureros pe care îl trăim cu toții.

Îmi place Răspunde 20h

Catalina Oana Dumitru

Asa era si acum vreo 10 ani cand am ajuns pe acolo cu bunica, asa era si acum vreo 4 ani cand am ajuns pe acolo cu mama, vad ca nu s-a schimbat nimic 😞

Tudor Aida

Aceasta lipsa de umanism este o caracteristica a întregului sistem sanitar Vine din lipsa de cultura și de educație Chiar dacă exista și un oarecare profesionalism aceste lipsuri anulează totul Am fost pacient și sunt medic Înțeleg mesajele disperate ... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 19h

Dana Nagy

Este descrisă la un moment dat situația unei paciente cu cancer de colon, deci are diagnostic, a cărei familie, în miezul nopții solicită efectuarea unei colonoscopii. Era decizia medicului de a efectua această investigație dacă se impunea.

Este într-a... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 19h

Anca Onofrei

Toata lumea stie sau a experimentat la un moment dat lucrurile astea, dar nu stiu din ce motiv...nu vor sa le discute si nici sa le indrepte! E o normalitate anormala cu care toti s-au obisnuit.

Îmi place Răspunde 19h

Stefan Avdei

În 1993 era să mor, medicul de la imagistică se uita la Dallas și eu mă tăvăleam pe hol cu un ulcer perforat. Am avut noroc de un chirurg de excepție

Îmi place Răspunde 19h

Alina Anca Balaciu

Groaznic! Pestele de la cap se impute: managerul ar trebui sa vadă aceste lucruri și sa facă ceva pentru a le schimba. Acolo nu era așanu îmi vine să cred cum a

Alexandra Ivanciuc

M am lovit de aceleași probleme cand am fost la Spitalul Universitar la camera de garda.
Am văzut cum se poartă personalul medical cu oamenii care ajung acolo. Cel mai mult m au scarbit cei de la paza si brancardierii.

Îmi place Răspunde 17h

Mihaela Sticlaru

Scrisul pe Facebook rareori duce la o schimbare.
Când vedeti nereguli sesizati-le mai departe!
Nu treceti cu vederea! Aveti drepturi și obligații ca și pacienți, la fel ca și personalul medical!

Îmi place Răspunde 17h

Doc Namor

Tot ce ati relatat este foarte exact. Cum spunea cineva mai sus, și profesionalismul eventual se diluează în marea lipsa de empatie a personalului mediu și administrativ . A interfeței cu pacientul, care,de cele mai multe ori, e formată din oameni nep... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 17h Editat

Mari Voinicu

Asta-i România normală a lui Iohannis!

Îmi place Răspunde 17h

Ana Sever a răspuns · 3 răspunsuri 4h

Mirela Mirea

O lipsa de respect pt cei care asigura urgenta!. Noi suntem putini iar dvs f mulți!. 90% sunteți non urgente!
Ocoliți drumul normal și firesc și de bun simț și Prima prezentare la Medic este în Upu!

Suntem si noi oameni si nu Macinil Plus ca majoritatea

 Chirea Marius a răspuns · 1 răspuns

Chirea Marius

Buna seara! Acest comportament nu l-am observat la medici in ultimii ani. Am intalnit cateva asistente nesimtite, dar oricum, cazuri izolate. Dar cand vine vorba de brancardieri, infirmiere, personal igienizare, cu cat functia este mai mica cu atat moj... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 16h

Mirela Mirea

În Sp Universitar... În Upu. Este zi de zi Război! Suntem Medici de urgenta... Și daca va fi Război.... Noi suntem în Prima Linie!

Nu putem fizic și psihic sa ținem toți pacienții de mana! Și.. Nu lucrez în Sp Universitar!... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 16h

 Laura Aurelia Grigore a răspuns · 11 răspunsuri 4h

Mirela Mirea

Vi se pare ca dvs ați putea empatiza cu pacienții 100%?! În condițiile acestea?

Îmi place Răspunde 16h

 Alina Ioana Grigore a răspuns · 17 răspunsuri 4h

Leeliane Lee

Mi s-a întors stomacul de indignare 😞

Îmi place Răspunde 14h

Carmen Dragomirescu

Mirela Ozarchevici. Doamna doctor e țâfnoasă pe Facebook. Oamenii nici măcar nu s-au plâns de actul medical ci de atitudinea personalului. Îmi închipui cum ar

Îmi place Răspunde 14h Editat

 Ana Sever a răspuns · 4 răspunsuri 3h

Doina Stanislav

Poate niste cursuri de comunicare in curricula de pregatire a personalului medico-sanitar ar ajuta

Îmi place Răspunde 14h

Carmen Dragomirescu

Am citit răspunsurile disprețuitoare ale câtorva doctori de pe aici. Comunicarea se învață: ceva de genu - ne pare rău că ați avut experiențe neplăcute, vom încerca să ne amelioram cu ajutorul dvs. chiar dacă aveți 8 clase și atacuri de panică la 3 dim... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 14h Editat

Oana Mogos

Nnnnñnnhhhhhhau

Îmi place Răspunde 13h

Ana Catalina

Filmele straine nu au mare legatura cu realitatea nici macar in tarile respective. Se asteapta ore intregi in Canada in ER. Vorbesc de orase mari gen Toronto, Mississauga sau Hamilton. Fiindca si acolo se respecta triajul urgentelor (exact ca si la SUU... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 11h Editat

 Marius Filip a răspuns · 1 răspuns 6h

Mariana Gucianu

Real,dureros și trist...

Îmi place Răspunde 10h

Monica Pilan

Nu există empatie, psihologia pacientului lipsește total , cred ca de prin anul II li se predă aroganța, nesimțirea, și infatuarea.

Îmi place Răspunde 8h

Monica Pilan a răspuns · 2 răspunsuri 8h

Victoria Maria Iluc

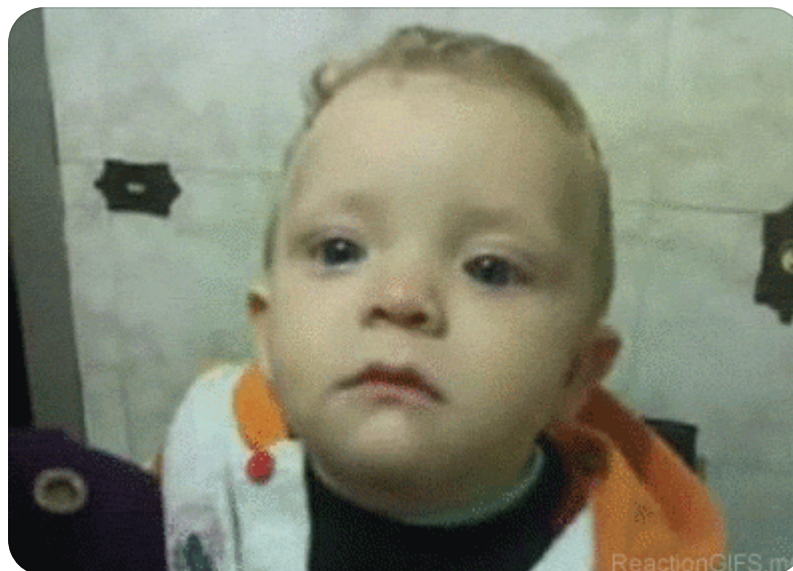
Am citit comentariile și mă intrigă faptul că toți se leagă de aceleași lucruri.Nu sunt bani nu funcționează sistemul, dar nimeni nu spune că nu costa nimic sa pui un cearceaf peste pacientul scos din operație,nu costa nimic sa te adresezi respectuos u... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 6h

Florica Tuns

Din pacate tristul adevar.

Îmi place Răspunde 6h

Îmi place Răspunde 6h

Cristina Niculae

Atat de adevarat! Uitasem de experienta mea din 24 august 2014, când, după ce am căzut pe scările unei instituții publice, am ajuns la Universitar. Mana mea fracturata și nasul spart, siroind de sânge, au fost considerate la UPU ca nefiind urgente și as... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 4h

Claudiu Diaconescu

Câteva alte exemple (ne) semnificative, la care am fost martor: spital excelent echipat care însă nu avea decât câteva stative pentru perfuzii pentru mai multe saloane, așa că era un iureș continuu cu mutatul lor de la un bolnav la altul...; Cei ce su... **Vezi mai mult**

Îmi place Răspunde 2h

Diaconu Doina

Ați pus punctul pe „I”: „Ce nu pot înțelege este de ce, odată ce ai trecut pragul Camerei de Gardă, te simți ca și cum dreptul la demnitate ți-a fost suspendat.” - întrebare fundamentală pentru sistemul sanitar din România

Îmi place Răspunde 2h

Rodica Vuia

Ingrozitor! Nu poti sa te porti asa cu oamenii. Pentru ce dam atatia bani la sanatate? Pentru salariile lor? Nu. Pentru servicii exemplare care nu le fac deci nu isi merita salariile.

Îmi place Răspunde 2h

Filip Capsali
Bine scris !

Maria Cristina
Educatia , bat-o vina.Degeaba salarii

Îmi place Răspunde 1h

Diaconu Doina a răspuns · 1 răspuns 1h

Scrie un comentariu...

